

Tužilaštvo: Ubistvo smišljeno i plaćeno u rotirajućem restoranu

Avaz Twist Tower, plavi neboder, koji se nadvija nad Sarajevom je sjedište Fahrudina Radončića, medijskog mogula koji je u utrci za člana Predsjedništva Bosne i Hercegovine (BiH).

Na drugoj strani grada uzdiže se drugi neboder, Radon Plaza, hotel sa staklenom fasadom u sklopu kojeg je i rotirajući restoran. U njemu se u proljeće 2006. godine Radončić počeo susretati sa nekolicinom osoba kako bi, navodno isplanirali ubistvo Ramiza Delalića Ćele. Planerima ubistva smetalo je, između ostalog, što se Delalić petljao u njihove poslove.

Prema tvrdnji tužitelja, Ramiz Delalić Ćelo, bivši ratni komandant i član sarajevskog podzemlja je otkrivao Kelmendijeve poslove sa drogom (Foto: AFP)

U ljeto 2007. godine Delalić je ubijen, izrešetan mecima, u

ponoć ispred stana u Sarajevu.

Ovi i ostali navodi su opisani na 49 strana [optužnice](#) Kancelarije Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, u slučaju protiv Namera Kelmendija, porijeklom Albanca koji je godinama živio u Sarajevu. Zbog tih sumnji Kelmendi je prošlu godinu proveo u zatvoru na Kosovu.

Glasi i poslovni dogovori su vezivali Radončića i Kelmendija godinama, ali ova optužnica prvi put objašnjava razloge ovih veza i jasno navodi da je Radončić bio Kelmendijev “poslovni partner i politički zaštitnik” u Sarajevu.

Radončić naglašava činjenicu da on sam nije bio optužen, već samo imenovan u optužnici kao član kriminalne organizacije. Ovaj donedavni ministar sigurnosti Bosne i Hercegovine (BiH) negira navode optužnice i najavljuje pravnu bitku da to i dokaže.

Kelmendi je zadržan u pritvoru zbog straha da bi mogao pokušati da pobjegne, zastraši svjedoke ili uništi dokazni materijal. Optužnica je fokusirana na dvije oblasti: Delalićevo ubistvo i ono za što tužioci kažu da je bila Kelmendijeva glavna djelatnost od 2000. do 2012. godine – trgovina velikim količinama droge iz Afganistana i Turske u Evropu.

Naser Kelmendi je bio svjedok pred Sudom BiH u toku procesa protiv Zijada Turkovića. (Foto: CIN)

Očekuje se da će se suđenje Kelmendiju održati u oktobru, sticajem okolnosti, u istom mjesecu u kojem se Radončić nada da će mu donijeti mjesto u Predsjedništvu. Tužioci kažu da su njih dvojica povezani zamršenim poslovnim interesima i kriminalnim radnjama, uključujući ubistvo Delalića, kao i da će sve to biti dokazano na suđenju.

Glavni svjedok u optužnici je Šejla Jugo Turković, žena Zijada Turkovića kojem se sudi za organizovani kriminal i ubistva. Jugo Turković je bivša Radončićeva novinarka i pouzdani pomoćnik. U razgovoru za Centar za istraživačko novinarstvo (CIN) i Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP) ona opisuje sastanke i događaja koji su doveli do Delalićeve smrti.

“Bila sam prisutna u svim tim događajima, vezano za Radončića i za Kelmendija”, kaže Jugo Turković. Dodaje da zna detalje njihovog poslovnog prijateljstva, ali i da zna korijene

neprijateljstva između njih dvojice i Delalića. "Sukob između Nasera Kelmendija i Fahre sa Ramizom Delalićem nije nastao preko noći. To traje jako dugo."

S druge strane, Radončić kaže da Jugo Turković laže zbog toga što je udata za kriminalca i želi da odvuče pažnju sa ilegalnih radnji svog muža.

Radončić, kaže da je ona iznijela „ niz laži” o sastancima u Radon Plazi i navodnom planiranju ubistva. U toku dvosatnog intervjua sa novinarima CIN-a i OCCRP-a u njegovom uredu izgledao je uznemiren. Dok je pričao, krećući se nemirno, mahao je kroz zrak pokazivačem za prezentacije kada je htio naglasiti ono o čemu je govorio.

Šejla Jugo Turković je ključni svjedok u predmetu protiv Nasera Kelmendija na Kosovu. (Foto: Tužilaštvo BiH)

"Šejla Jugo Turković je supruga i bliski suradnik Zijada Turkovića, vođe najveće kriminalne organizacije u istoriji BiH", kaže.

Turkoviću se pred Sudom BiH vodi postupak zbog optužbe za: organizovani kriminal, ubistva, krijumčarenje narkotika, iznudu i pranje novca. Prvostepenom presudom dobio je 40

godina zatvorske kazne, ali je u žalbenom postupku predmet vraćen na ponovno suđenje. U toku postupka nalazi se u pritvoru.

Radončić kaže da Jugo Turković mora da je svjedočila mnogim kriminalnim radnjama, ali ipak se ne suočava ni sa kakvim optužbama. Najvjerojatnije joj je bilo obećano "da neće biti krivično gonjena ako da lažni iskaz protiv mene", dodaje Radončić.

Prema optužnici, Radončić i Kelmendi nisu bili sami dok su raspravljali o Delalićevoj sudbini u kultnom rotirajućem restoranu. U optužnici je navedeno da su sastancima, također, prisustvovali sarajevski biznismeni Ekrem Lekić i Senad Šahinpašić Šaja, kao i Naser Orić, bivši komandant odbrane Srebrenice.

Prema riječima Jugo Turković, restoran je bio njihovo uobičajeno mjesto za sastančenje. "Svi sastanci su se dešavali tamo," rekla je ona. "Kelmendi je redovito dolazio, kao u svojoj kući, kao domaćin. Tako su se odnosili prema njemu i konobari, i osoblje, i novinari Avaza, i svi."

Prema navodima optužnice Naser Orić je imao zadatak da prati kretanje Ramiza Delalića Čale (Foto: CIN)

Sudionici tih sastanaka potvrdili su novinarima da su susreti održani, ali ne i da se razgovaralo o temama koje Jugo Turković spominje.

Lekić kaže da on, dakako, jeste bio dio grupe koja se sastajala skoro svaki dan u restoranu. On i Radončić su dugogodišnji prijatelji i njihovo prijateljstvo datira još od prije rata na Kosovu, kada su obojica radila kao novinari.

Jugo Turković kaže da se grupa sastajala da raspravi šta da uradi sa Delalićem koji je na javnim mjestima navodio Kelmendija kao dilera drogom.

„Besmislica“, kaže Lekić. “Ja sam vježbao svaki dan u teretani u Radon Plazi i onda bih išao na kafu sa tom grupom ljudi“. On kaže da je Jugo Turković lagala o grupi i onome o čemu su raspravljali i primijetio je da, iako je Delalić ubijen 2007. godine, Jugo Turković o tome nije govorila policiji do 2011.

„Ako je govorila istinu“, kaže on, “zašto je čekala četiri godine?”

Jugo Turković kaže da su članovi grupe imali različite razloge da budu ljuti na Delalića i da su se ti razlozi vremenom razvijali. Za Radončića i Kelmendija to su bili prvenstveno razlozi ekonomske prirode: bili su zabrinuti da će Delalićeve optužbe naškoditi biznisu sa drogom i koštati ih novca.

Tužiocci vjeruju da je za Lekića stvar postala lične prirode u proljeće 2007. godine, kada je njegov rođak Selver ubijen, te da je on vjerovao da je Delalić odgovoran za to. Lekić kaže da to nije tačno i da je smrt Selvera Lekića bila jedna od onih stvari koje se jednostavno dešavaju.

Ekrem Lekić negira navode optužnice i tvrdi da je kolateralna žrtva političke bitke koja se vodi protiv Fahrudina Radončića. (Foto: Tužilaštvo BiH)

“Bila je to pijanska priča. Desilo se kasno u noći. Da nije bio u tom kafiću, ne bi bio ubijen”, rekao je Lekić. „Desila se svađa i ovaj jedan mu je prišao i upucao ga u glavu. Taj

mladić nije čak ni znao Selvera.” Jednako tako je Lekić odbacio i ideju da bi Radončić želio osvetiti smrt svog bliskog prijatelja i kuma. “Pa šta, je li to treba da bude neki motiv?” rekao je.

Šahinpašićevi i Orićevi motivi su manje jasni. Prema mišljenju Jugo Turković, Šahinpašić je bio Radončićev blizak politički saveznik. U intervjuu za CIN/ OCCRP Šahinpašić je rekao da je Radončićev dugogodišnji prijatelj, ali da ništa što je Jugo Turković rekla nije istina. “Ne znam o čemu ona priča. Morat ćete pitati nju”, rekao je.

Jugo Turković kaže da je Orić, koji se smatra lokalnim ratnim herojem u Srebrenici zbog njegove odbrane muslimana u ratu, radio kao utjerivač za Kelmendija. Morao je da radi sve što je Kelmendi tražio, jer je radio za njega i tako zarađivao mnogo novca, kaže Jugo Turković.

Orić je odbio komentar, rekavši da je ovaj slučaj uzrokovao dosta problema u njegovom životu i da ne želi ništa kazati.

Prema optužnici, Radončić je imao mnogo razloga da ne bude naklonjen Delaliću, bivšem ratnom komandantu i članu sarajevskog podzemlja.

“Radončić je mrzio Ramiza Delalića zbog niza ličnih razloga. Radončićeva žena je bila u vezi sa Delalićem tokom rata, prije nego što se udala za Radončića, čime se Delalić hvalio.”

Ova tvrdnja je “lažna i glupa”, kaže Radončić, primjećujući da se ta veza desila prije više od 20 godina i prije njihovog braka. “Glupo je za nekoga da bude ljubomoran oko takvih stvari i, svejedno, nije tačno da je moja bivša žena bila u vezi sa Ramizom Delalićem!”

Zijad Turković je prema navodima iz optužnice od Kelmendija dobio ponudu da ubije Delalića. (Foto: Sud BiH)

Jugo Turković navodi više detalja u priči o tome šta se dešavalo u rotirajućem restoranu, ali se to nadovezuje na događaje opisane u optužnici. Naprimjer, kaže da je grupa imala poteškoća sa pronalaženjem nekoga koga bi unajmili da ubije Delalića, jer ih je u prvi mah odbilo nekoliko onih koji su im bili prvi izbor – uključujući i Zijada Turkovića.

U optužnici se navodi sljedeće: Na sastanku koji se u maju 2007. godine dogodio u rotirajućem restoranu u Sarajevu Kelmendi je došao sa malim crnim koferom, rekavši da su Orić i on donijeli svoj dio novca. Lekić je Kelmendiju predao malu torbu marke Samsonite iz koje je ovaj uzeo veliku količinu novca i stavio je u svoj kofer. Radončić je “izvadio novac iz zelene PVC kese i dao ga Kelmendiju koji je i ovu sumu dodao u svoj kofer”, stoji u optužnici.

Kelmendi je navodno u Srbiji unajmio ubice za 200.000, ali se ne navodi koja je novčana valuta u pitanju. Članove grupe je

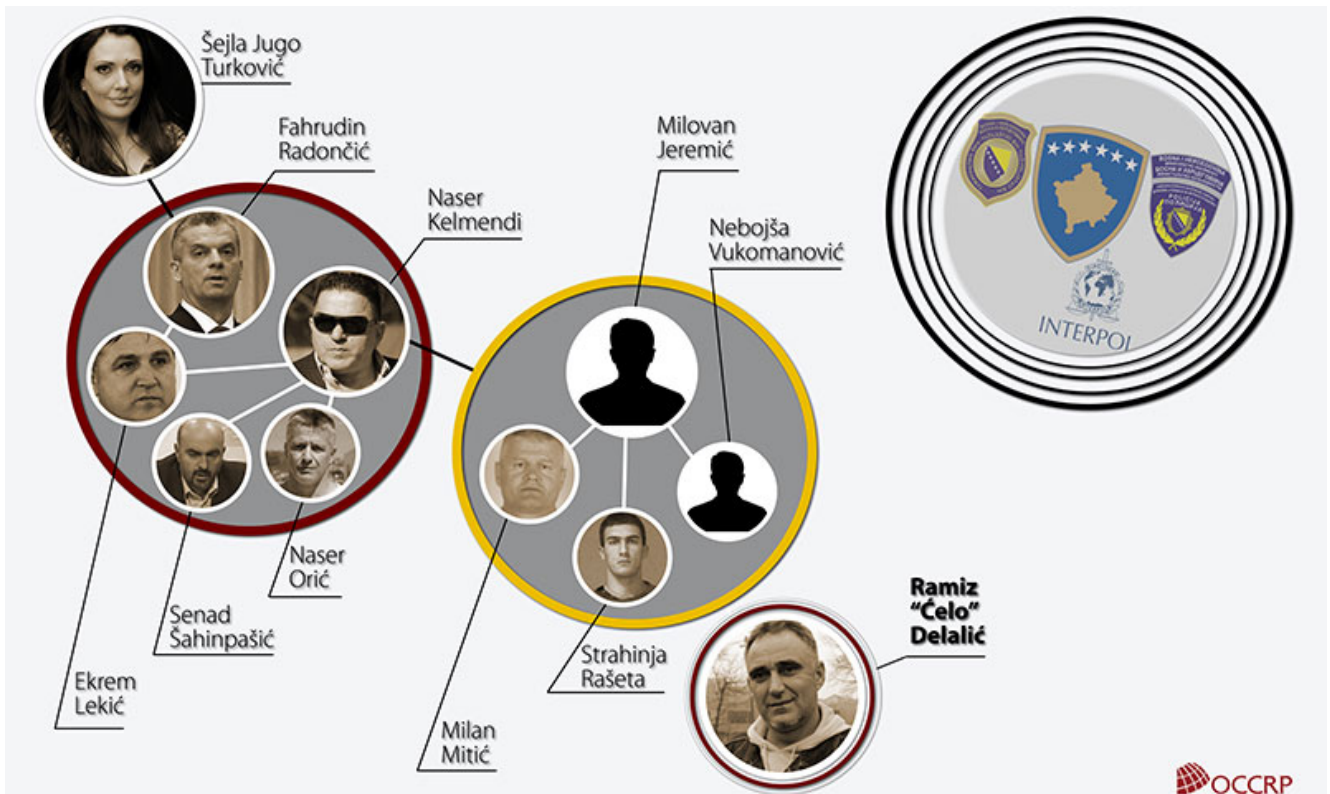
obavijestio da je u Srbiji dao novac čovjeku nadimka Krce, kasnije identifikovanim kao Milovan Jeremić, preko kojeg su unajmljeni poznate srbijanske ubice Milan Mitić i Strahinja Rašeta, te Nebojša Vukomanović zvani Četnik da ubiju Delalića, navedeno je u optužnici.

Delalić je ubijen 27. juna u Sarajevu.

U optužnici je detaljnije opisano kako se to desilo. Prije ubistva Kelmendi je napustio Bosnu i otišao na more u Crnu Goru kako bi imao alibi, dok je Orićev zadatak bio da prati Delalića.

Delalić je ubijen u podnožju stubišta koje vodi u stan njegove djevojke na broju 1a u Odobašinoj ulici. Upucan je 10 puta iz Magnuma .357 i Heckler & Kocha od 9 mm. Prigušivač je nađen ispod obližnjeg automobila.

Dokazi na mjestu zločina su pokazali policiji da je osoba, kasnije identificirana kao Rašeta, čučala ispod stubišta i čekala da Delalić stigne. Svjedoci su kasnije tvrdili da je, dok se Delalić približavao, Vukomanović zviznuo Rašeti da ga upozori da se spremi. "Kako je Delalić bio veliki čovjek, Rašeta je ispraznio cijelih 27 metaka Heckler & Kocha i kako Delalić još uvijek nije bio mrtav, onda ga je upucao još nekoliko puta sa .357 Magnumom."

Ilustracija: OCCRP/CIN

Jugo Turković je rekla tužiocima da je dobila SMS od Radončića te noći u kojem je pisalo da je Delalić ubijen, što je ona uzela kao upozorenje da ne kaže ništa policiji.

Svjedoci kažu da su se navodne ubice vratile u Srbiju i nekoliko dana kasnije Rašeta je dobio 100.000 eura, a Vukomanović 20.000 eura i Alfu Romeo.

Nakon ubistva Kelmendi se sa grupom sastao za večerom da razmotre kako da preusmjere istraživanje ubistva prema drugim osobama. U optužnici se kaže da se grupa osjećala osnaženo, jer su uspješno izvršili zadatak.

U razgovoru za CIN/OCCRP Jugo Turković opisuje sastanak nakon ubistva, ali nije jasno da li je to isti sastanak koji je opisan u optužnici. Ono što je jasno jeste da je razgovor ubrzo postao zastrašujući.

Jugo Turković tvrdi da se na sastanku održanom ubrzo nakon ubistva dogovorilo i ubistvo Fikreta Kajevića, "jer je bio određen kao nasljednik Ramiza Delalića." U razgovoru za CIN/OCCRP Jugo Turković kaže da je zagovarala protivnu odluku,

govoreći grupi da ova dva čovjeka nisu bila bliska i da Kajević, svejedno, ne bi želio da preuzme tu ulogu.

“Kelmendi je bacio novine na mene, na slici je bio Kajević u majici sa Ramizovim likom. Mislím da je spuštao Ramiza u mezar i Naser baca mi to preda mnom i kaže: ‘Jel’ ne priča s njim, neće biti njegov nasljednik, a u prvom safu?’ I rekao mi je to jako grubo. Ljutito je bacio novine na mene“.